

מזעור נזקים בהוצאת בקר

יוסי בגון - התארגנות "בני בקר"

השנתיים האחרונות היו שנים של צמיחה וייצור חלב חרבי. הגדלנו את העדרים, החזקנו "כל זנב" ועמדנו במשימה שהוגדרה לנו. כעת חוזרים למשטר יותר מוקפד עם מחיר נמוך לחלב עודף וחוסר כדאיות בחריגות בייצור. את כל הפרות העודפות נצטרך להוציא וצריך להיזהר שלא להביא למפולת מחירים ושיווק, ומזקים לכל הענף. **יוסי בגון**, מנהל התארגנות "בני בקר", בוחן כמה חלופות ומביא כמה הסלצות על סך ניסיונו בעבר

לאור ניסיונות עבר, אנו יודעים שהחלופה אינה מתאימה לכל הפרות ולכל משק, יש פרות שיגיבו טוב לפיטום ואחרות לא. יש להתאים את רמת ההזנה למצב החדש, ניתן לחשוב על חליבה אחת ביום, חשוב להיוועץ עם המסווגים ארנון, משה, התזונאי, והרופא המקומי - איזה פרות מתאימות, איך לייבשן ומה התועלת הצפויה מהמהלך, ובהזדמנות זו לרשום ולתעד את הניסוי - תאריך כניסה לקבוצה, משקל, סיווג, מחיר, הוצאות הזנה ואחרות ובסיום התהליך לראות מה קיבלנו כתוספת בסיווג, במשקל ובמחיר, מי קיבל זאת וכמה זה עלה לנו. זו הדרך המומלצת לנהוג בה כדי למזער את הנזקים בעת שכולנו נוציא הרבה פרות לשוק והביקוש אינו מתאים להיצע. ■

לרפתן את יתרת הכסף שנשארה - הצעה טובה מאוד לצד אחד וגרועה ביותר לרפתן. 3. הוצאה מושכלת ומבוקרת של פרות לשוק - זו החלופה המומלצת: בסוף חודש דצמבר יש להתאים בכל משק את מספר הפרות, עפ"י מכסת החלב ותנובת חלב הצפויה, על בסיס תכנון שנתי והחלטה אפשרית למעבר זמני מ-3 חליבות ל-2. מבעוד יום, יש להכין את רשימת הפרות להוצאה. ברור לכולנו שהוצאת כמות גדולה של פרות, באופן מידי, תגרום לצניחת המחיר וגם במחיר "0" איננו בטוחים שכל הפרות יצאו. לכן יש להיערך להקמת קבוצת פיטום (הישרדות) ברפת, להחזיק בה את כל הפרות העודפות ולהוציא אותן בהדרגה במשך כ-3-4 חודשים, עפ"י מצבן הגופני ומצב השוק.

ה לא סוד שמחירי הבשר החי נמצאים במגמת ירידה. חלק מהסוחרים שוברים עסקאות וחלקם מרגישים כגבירים ברפת. אנו יודעים שהגלגל ממשיך להסתובב - פעם אנחנו למעלה ופעם למטה, ובקרוב נהיה שוב למעלה. במגע עם חלק מהסוחרים יש לקחת הרבה אוויר ולנסות להבליג, לא נוכל לקרוא את כולם לבוררות, כאלה ואחרות, אך את כל "עושי הצרות", המחשב יזכור ויבוא יום ונתחשבן על הכול (אין כאן שום ניסיון להכללה ויש סוחרים שעובדים יפה ובנאמנות). מספר גורמים חברו יחד וגורמים להיצע של בקר שגדול מהביקושים בשוק המקומי. מצד אחד הצורך בהקטנת ייצור החלב והוצאה מוגברת של פרות לשוק ומצד שני סגירת שערי עזה, ירידה תלולה במחיר הבשר הקפוא, סגירת בית המטבחים במרבק, המצב הכלכלי במדינה והצורך המידי בהידוק החגורה. ניתן לטפל במיני משבר הצפוי במספר דרכים אשר חלקן יכולות להיות משולבות זו בזו: 1. התערבות מערכתית של המדינה באמצעות משרד החקלאות ומועצת החלב, אשר יבטיחו מחיר מינימום סביר לרפתן, ישחטו את פרות העודפות ויעבירו את הבשר לתעשייה. ההצעה לא מעשית בלוח הזמנים הקיים, מאחר ודרוש בשבילה פרטנר שכרגע לא קיים. 2. "מתן" הפרות לגוף גדול אשר ייקח אותן, ינכה הוצאות הובלה, שחיטה, שיווק וכו' ויעביר

הוצאה הדרגתית של פרות עודפות